

EL RATOLÍ

que menjava contes

José Carlos Andrés Katharina Sieg

*Aquest conte és per a totes les llibreteres i llibreters,
perquè, gràcies a la vostra saviesa,
feu felices milers de persones. GRÀCIES!*

José Carlos Andrés

EL RATOLÍ que menjava contes

José Carlos Andrés Katharina Sieg

El ratolí que menjava contes

Col·lecció Som8

© del text: José Luis Andrés, 2015/2023

© de les il·lustracions: Katharina Sieg, 2015/2023

© de l'edició: NubeOcho, 2023

© de la traducció al català: Marta Morros Serret, 2023

www.nubeocho.com · info@nubeocho.com

Títol original: *El ratón que comía cuentos*

Correcció del català: Joana Morales Sabaleta

Primera edició: Abril, 2023

ISBN: 978-84-19607-29-4

Dipòsit Legal: M-4904-2023

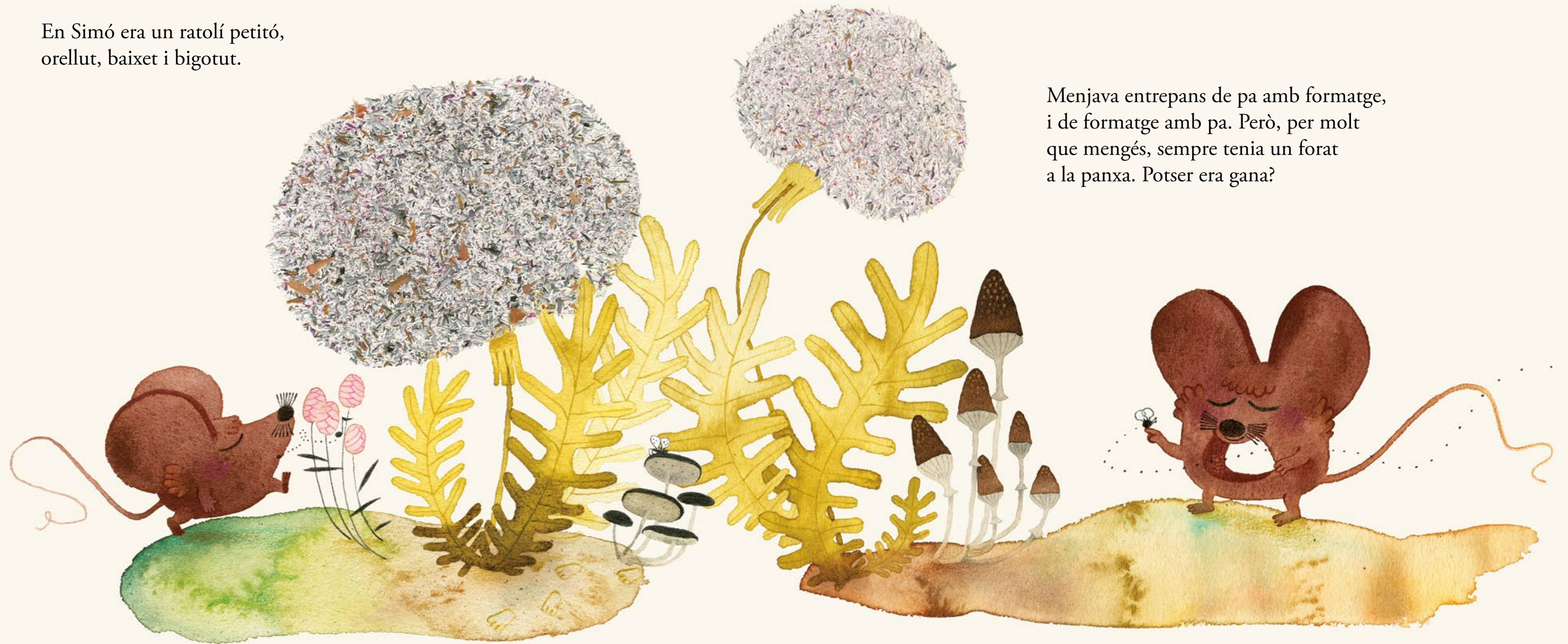
Imprès a Portugal.

Tots els drets reservats. Prohibida la seva reproducció.

nubeOCHO

En Simó era un ratolí petitó,
orellut, baixet i bigotut.

Menjava entrepans de pa amb formatge,
i de formatge amb pa. Però, per molt
que mengés, sempre tenia un forat
a la panxa. Potser era gana?

Un dia va anar a la cerca d'alguna
cosa per menjar. Va provar pomes i
ràim en una fruiteria. I li van agradar.

En una peixateria (que és cosa de gats) va menjar un llucet, una truita de mar i un salmó (que és cosa d'ossos). Tot li va semblar deliciós, però continuava sentint aquell forat a la panxa. Potser era gana?

En Simó va descobrir una llibreria.
“Què es deu menjar aquí?”, va pensar.

En entrar, va sentir que deien:
—Si no venc llibres,
se'ls menjaran els ratolins.

El ratolí va pensar que els hauria de tastar.
Va començar rosegant uns contes plens de
dibuixos. Tenien gust de barbablaves,
de follets verds, de caputxetes vermelles...
Eren deliciosos!

